

HAGERI KIRIK

EELK Hageri Lambertuse koguduse infoleht, detsember 2024, nr. 42

Lehes:

Jõulurõõmust

Jumalal on hea meel

Eestpalvest ja palverännakust

Ühissinod

Hetki 2024. aastast

Jõulu eel

Vaimulik laulupidu Viljandis

Koguduse nõukogu valimised

Nutikas annetus

Koguduse II poolaasta kroonika 2024

Teated

Talvine Hageri kirik. Foto: Juhan Põld

Jõulurõõmust

„... ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis saab osaks kogu rahvale, ...” Lk 2:10

„Suure rõõmu” kuulutajaks on ingel. Evangelist Luukas peab väga oluliseks rõhutada, et jõluevangelium antakse Jumalalt ja selle edasiütlejaks on Tema saadik, ingel. Karjaste „üliväga suure kartuse” vastandiks on siin seatud „suur rõõm” Jumalalt. On veel oluline lisada, et evangeeliumi eestikeelseks vasteks ongi rõõmusõnum.

Kui meie peaksime oma sõnadega selgitama, mis on rõõmu olemus, siis küllap oleks arvamusi seinast sein. Tõenäoliselt peaksime seda tundeks või ka kogemuseks, igal juhul oleks see mingi inimliku olemise viis. Meil on rõõmus meel. Ka teistele inimestele silma vaadates taipame, kas nad on rõõmsad või mitte.

See „suur rõõm”, mida ingel kuulutab, ei ole inimestele tuttav tunne, veel vähem aga kogemus. Inglise „suur rõõm” on midagi, mis ei sõltu karjaste hoiakust, ei nende uudishimust ega ka kartlikkusest.

Inimestena tahaksime meelsasti olla rõõmu tegijateks. Tahame elust rõõmu tunda. Mingil määral on see kindlasti ka võimalik, sest saame oma tähelepanu pöörata nendele asjadele, mis on nii meie kui meie lähedaste elus hästi. Siis, kui meel on rõõmus, on meie sooviks seda ka välja näidata. Sageli väljendame oma rõõmu näiteks laulmisega. Häälpealad pääsevad valla, süda hõiskab. Tõdeme, et laul teeb rinna rõõmsaks. Siiski, inimlik rõõm on oma olemuselt poolik ja katkendlik. Isegi rõõmsates tundepuhangutes ei pruugi olla kaugel tumedad toonid. Näeme ju erinevaid asju korraga, ka neid, mis meile ei meeldi.

Suuremad rõõmustamise põhjused on aga alati meist sõltumatud. Suur rõõm on kingitus. Siia valdkonda kuuluvad näiteks rõõm oma maast ja rahvast. See on rõõm millestki, mis ühendab.

Suur rõõm, mida ingel kuulutab, on olemas juba enne seda, kui sellest kuulevad karjased ja kui sellest kuuleb kogu maailma rahvas. See rõõm ei ole inimlik meeleliigutus. Rõõmu põhjuseks on Jumala tegu, see on sündinud Jeesuslaps. Ka järjekord on tähtis: kõigepealt jõululaps ja siis rõõm, kõigepealt Jumal ja siis usk.

Suure rõõmu olemus saab mõistetavaks sündinud Jeesuses. Kõik rõõm ei ole oma olemuselt kristlik, aga Issand Kristus on alati rõõmu põhjuseks. Kõik armastus ei ole olemuselt jumalik, aga Jumal on alati armastus. Jumal on rõõmu põhjus ja allikas.

Et Jumal on rõõmu allikas, saab rõõm Jumalast ka meie rõõmuks. Kui rõõm oleks ainult meie meelega, tuleks seda üha uuesti luua, treenida ja arendada. Siis oleksime võrreldavad sportlastega, kes on saavutustele orienteeritud. Ilma treeninguta ei oleks soovitud tulemusi. Kuna aga Jumal on rõõmu põhjuseks, siis selle püsimine ei sõltu meist. See rõõm ei ole saavutus vaid kingitus.

Jumala antud rõõm on meist suurem. Selle najal on võimalik selg sirgu ajada. Isegi neil, kes ei ole olemuselt rõõmsameelsed ja kelle elu ei ole kulgenud võidult võidule, on võimalik sellest rõõmust osa saada. Jumalaga meid ei alandata vaid ülendatakse. Jumala rõõm loob rõõmsat meelt. Nii ütleb ka apostel Paulus oma kaasaegsetele: „Olge ikka rõõmsad Issandas! Taas ma ütlen: Olge rõõmsad!” Fil 4:4.

Jõulurõõm ei ole pealesunnitud. Kuigi Jumal tunneb meie muresid, ei võta ta meilt neid ära. Ta aitab neid kanda. Jõulurõõm on osadus. Ingel ütleb selle osaduse põhjuse selgelt välja: „Ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis saab osaks kogu rahvale, et teile on täna sündinud Taaveti linnas Päästja, kes on Issand Kristus!”

Head jõulurõõmust osasaamist!

Jüri Vallsalu, kirikuõpetaja

Foto: Erakogu

Jumalal on hea meel

Hb 13:16: Ärge unustage teha head ja pidada osadust, sest sellistest ohvritest on Jumalal hea meel!

Arne Mänd

Me elame erakordselt kurjal maailma ajaloo etapil, kus diktaatorid on relvadega tõusnud vabadust armastavate rahvaste vastu. Saatan on ehitanud nende julmurite südamesse kohutavalt võimsad pesad.

Aga ka sel rahutul ajal on meile antud võimalus tähistada maailma suurimaid rahupühi – jõule, Kristuse, maailma Õnnistegija, Jumala inimeseks sündimise püha, mil ainult headus võidutsema peaks.

Äsja loetud salm on oma headuse poolest nii mõttetihed, et selle käsitlemist ei oska kusagilt alustadagi. Nii palju vääruslikke väljendeid on selles: ärge unustage, headus, ohver, Jumal, hea meel...

Millest alustada? Alustada ehk lõpust – Jumalal on hea meel! Kellest või millest? Meie kiriku laulu- ja palveraamat algab lauluga: „Au kiitus olgu igavest!“, mille esimese salmi laulame igal pühapäeval jumalateenistusel. Selle salmi teine pool kõlab: „Meist hea meel on Jumalal, suur rahupõlv on taeva all, kõik vaen on otsa saanud.“ Iga kord jumalateenistusel seda fraasi lauldes kriibivad need sõnad mu hinge. Kas on ikka nii, et Jumalal meist hea meel on? Kas on ikka suur rahupõlv taeva all? Kas on ikka kõik vaen otsa saanud? Kas meist, kes me mõtte, sõna ja teoga oma Õnnistegijat iga päev risti lööme, on Jumalal ikka hea meel? Vaevalt küll. Kuidas ta meisse, patustesse, langenutesse siis suhtub? Kas nii nagu meie suhtume neisse, kes meie mõtteid, vaateid ja tundeid ei jaga?

Ei, Jumal suhtub meisse, patuvangidesse, nukruse, kaastunde, hoolimise, eriti aga armastusega – nii suure armastusega, mis ei säästnud tema enda armast poegagi. Arvan, et tõeliselt hea meel on Jumalal meist siis, kui me oma patud temale tunnistame, neid südamest kahetseme ning siira südamega ikka uuesti ja uuesti, temalt abi paludes alustada püüame – otsekui puhtalt lehelt.

Ja edasi laulame - suur rahupõlv on taeva all, kõik vaen on otsa saanud! Kas see ikka päriselt on nii, kui pereliikmed omavahel tülis on, naaber ei saa naabriga läbi, kui massimeedia (televisioon, internet, kino) publiku madalate instinktide äratamiseks ja aina suuremate rahasummade teenimiseks üha rägemaid saateid ja filme toodavad ja näitavad? Kui riigid aina vingemaid ja täpsemaid relvi üksteise hävitamiseks välja mõtleavad ja valmistavad?

Aga jumalarahval on silme eest töötatud aeg, kus päriselt võime ülistada – meist hea meel on Jumalal, suur rahupõlv on taeva all, kõik vaen on otsa saanud. Mida saame siis meie teha, et need unistused täituksid? Matteuse evangeeliumi 28. peatüki 19. ja 20. salmis annab Jeesus head nõu – „minge siis ja tehke jüngriteks kõik rahvad neid ristides Isa, Poja ja Püha Vaimu nimesse ja neid õpetades pidama kõike, mida mina olen teid käskinud.“

Inimese põhivõimaluseks Jumala tahte teostumiseks on

palve, see on otseühendus oma Loojaga. Palves kõigepealt täname Jumalat tema mitmesuguste andide eest, ka nende eest, mis algul mõrudatena tunduvad, kuid mille hea maitse alles hiljem ilmsiks tuleb. Ja edasi me palume, et Jumal nüüd ja edaspidi meiega oleks, meid igal päeval ja hetkel õnnistaks, meid kurja eest hoiaks ja teelolekuks kõige vajalikuga varustaks, neid ande lahkelt kaasteeliste jagaks ja nende eest palvetaks, kes ise seda veel teha ei oska või ei tahagi.

Meie palve eesmärgiks ei pea olema meie tahtmise dikteerimine Jumalale. Sel viisil toimides võime pettuda Jumalas, paremal juhul iseendas, sest me pole osanud paluda seda, mis meile tegelikult vaja on ja mida Jumal paremini teab. Vastupidi – me peaksime mõistma Jumala head tahet, kui me palume: „Sinu tahtmine sündigu.“

Mida veel teha, et Jumalal meist hea meel oleks ja suur rahupõlv taeva all valitseks? Rm 12:21 annab head nõu: „Ära lase kurjal võitu saada enese üle, vaid võida sina kuri ära heaga!“ Jällegi kohtame vastuolu inimese ja Jumala tahte vahel. Kui keegi on meile mingil viisil kurja või kahju tekitanud, küll tahaks siis esimese emotsioonina talle vähemalt samaga või veel vingemal viisil vastata, et ta mõistaks, kellega päriselt tegemist on! Aga kui vastane samuti mõtleb? Ja siis on jälle minu kord veel kurjemalt vastata ja tegutseda... Õudne hakkab, edasi ei julge enam mõeldagi.

Kuidas siis pääseda sellest kurjuse oravarattast? Täna öeldi meile: „Ärge unustage teha head ja pidada osadust, sest sellised ohvrid on meelepärast Jumalale!“ Või teisalt: „Tee ligimesele seda, mida sa tahad, et tema sulle teeks!“

Ja veel kästi meil pidada osadust. Küsigem – mis see on ja kelle või millega? Näitena võiks tuua üksikud puud lagedal väljal või metsas. Kui torm mõlemast üle käib, siis ei suuda üksikud puud vastu pidada ja need murduvad. Metsa puud on aga „osaduses“ üksteisega, toetavad üksteist ja kollektiivselt peavad tormile vastu. Sarnane on lugu ka Jumala kogudusega – osaduses olles nii Jumala kui üksteisega saame võita patu ja saatana teod.

Head eeskuju selleks annab Ap 2: 44-47, kus antakse meile kristliku elu juhised nii nagu algkristlased seda tegid – „kõik, kes uskusid, olid üheskoos ja kõik oli neil ühine. Oma vara jagasid nad nõnda nagu keegi seda vajas. Nad viibisid iga päev pühakojas ja võtsid toidust rõõmsa ja siira südamega, kiites Jumalat ja leides armastust kogu rahva silmis.“

Seega ei seisne õnn ja osadus mitte millegi omamises, vaid selle jagamises. Ka meile on nii materiaalsed kui vaimulikud väärtused kunagi jagatud ja neid jagatakse veel. Ainult osaduses üksteise ja Jumalaga kogeme tema õnnistusi. Siis ei jaga me mitte ainult ülejääke, mida meil endal vaja pole, vaid kõike, mis meil on. Kui me sellist ohvrit suudame tuua, siis on Jumalal meist tõeliselt hea meel! Rikas ei ole mitte see, kellel palju on, vaid see, kellel palju jagada on!

Eestpalvest ja palverännust

Jane Vain

Seitse aastat tagasi sündis Maarja-Magdaleena koguduse kohvilauas kohaliku õpetaja Aivo Prüki, tema abikaasa Heidi ja misjonäripaari Helene ja Joonas Toivaneni vestlustest eestpalvekoguduse idee, et elavdada koguduseelu luteri kirikus. Vabakirikutes tuntakse sellist praktikat juba pikemat aega. Eestpalvekoguduste eesmärk on teineteise eest palvetamine, teineteise rõõmudest, muredest ja igapäevaelust osasaamine ja võimalusel ka vastastikused külaskäigud. Nõnda saab tugevdada teadmist, et kuigi ollakse kogudustena pillatud laiali üle maa, linnadesse ja küladesse, ollakse siiski üks ühtne Kristuse ihu.¹

Eestpalvekogudused saavad loosi tahtel kokku üheks aastaks, ent tekkinud kontaktid ja suhted võivad jätkuda kauemgi. Loosi teel jagamise eelis ja võlu on see, et kokku võivad saada väga eriilmelised, eri suuruse ja asukohaga, erineva võimekuse ja igapäevaelupraktikaga kogudused, kellel on üksteise teistsugususest mõndagi põnevat ja huvitavat õppida.

Järva-Madise kogudus on eestpalvekoguduste projektis osalenud kolm aastat. Senised kogemused on piirdunud teineteise eest palvetamisega, Hageri koguduserahva külaskäik oli esmakordne niisugune ettevõtmine. Loodan, et see projekt jätkub ka edaspidi, sest iga-aastane kontakt erineva kogudusega tekitab uue sideme ja nõnda saavad Eesti oma kogudused rohkem öla- ja koostoimetamise tunnet.

Kuigi oleme kõik luteri kogudused, on igal 167-st EELK kogudusest oma nägu, mis tuleneb paikkonnast ja inimestest.

Järva-Madise Püha Matteuse kirik asub Kodru raba, Kõrvemaa maastikukaitseala serval sügaval Järvamaal Eestimaa keskpais. Kirikuhoone on valminud 14. sajandi esimesel poolel, ehitajaks oli Saksa Ordu ning ilmselt oli tegemist esialgu ordu nn „kodukabeliga“. Koguduse olemasolust ilmuvad teated paar sajandit hiljem. Täna moodustavad koguduse inimesed, kes elavad ajaloolises Järva-Madise kihelkonnas, praegu rohkem tuntud kui Albu piirkond (endise Albu valla järgi); kelle juured on siin, aga ise elavad mujal ning mitmed, kes on ära tundnud, et just siin on nende kodukogudus. Nõnda on Järva-Madise kogudus korraga nii sügavate juurtega maas olijate kui ka teeliste kogudus. Siin kohtuvad tugev paikkondlikkus ja mujal maailmas nähtud avarad ilmavaated.

Järva-Madise kirik on „Tammsaare kirik“ - otse üle raba, nelja kilomeetri kaugusel asub Vargamäe Muuseum, meie rahva tüvitekstide autori Anton Hansen Tammsaare lapsepõlvkodu, „Tõe ja õiguse“ ainestikuks olev talu. Nõnda võtab kevaditi ja sügiseti kirik vastu rohkesti kooliõpilasi, kes Eesti kirjandusloolise paikkonnaga tutvuma tulevad. Järva-Madise kogudust on teeninud Eesti ajalukku olulisi jälgi jätnud õpetajad Heinrich Stahl, Franz Johann Nerling, Harald Meri, Vello Salum.

Järva-Madise olustikku on kirjeldanud Cord Aschenbrenner raamatus „Pastoraat. Ühe baltisaksa suguvõsa lugu“ seoses õpetaja Ferdinand Ludwig Hoerschelmanni Järva-Madisele

Järva-Madise Püha Matteuse kirikus. Foto: erakogu

tulekuga 1807. aastal. Ja märgib ära, et nõnda vahetanud pastor pealinna meelelahutused maakoha üksilduse ja vaikuse vastu. Selle paiga kohta on öeldud, et „siin ei ole mitte midagi“. Aga on ka öeldud, et „Seal kus ei ole mitte midagi (inimese loodut), on Jumalal (tegutsemiseks) palju ruumi“.

Ruumi ja vaikuse järele minnakse metsa, rappa, teele. Järva-Madise kirikut ja kogudust iseloomustavad ka need. Siit viib mööda RMK matkatee ning 2018. aastal Eesti Vabariigi 100. sünnipäevaks 2018. aastal avatud Pirita-Vastseliina kultuurilooline palverännutee. Nõnda hoitakse kiriku uksti avatuna niikaua kui ilm lubab, et teelised, matkajad, palverändurid saaksid korraks hinge tõmmata ja pühakoja vaikuses enda ja Jumala jaoks aega võtta.

Ehk on see ka üks põhjus, miks olen ise Jumala poolt kutsutud just sellesse kogudusse teenima. Kuusteist aastat tagasi igatsetesin parandada oma suhet Jumalaga ning läksin palverännakule Santiago de Compostelasse. Naasin sügava kogemusega Jumalaga kooskäimisest ning „lootusetu rändurina“. Sellest ajast saadik olen rännanud koos teistega ja üksinda Eestis igal aastal, loonud Eesti Jaakobitee Sõprade Seltsi ja ehitanud Eesti Jaakobiteed, mis kulgeb ka läbi Hageri ja millel rändajad on tohtinud kogeda ka Hageri koguduse külalislahkust. Tänapäev

elukorraldus võimaldab võtta ette rännakuid ka osakaupa ja nõnda olen viis aastat olnud uuesti teel Santiago poole läbi Läti, Leedu, Poola, Saksa- ja Tšehhimaa. Palverännak ei ole küll luterlikus lähenemises olnud oluline usupraktika. Meie usu Martin Luther pani neid isegi üsna pahaks, omas ajas ja kontekstis oli tal ilmselt osaliselt ka õigus, et see on üks „ajaraiskamine“. Ent olles näinud ja kogenud palverännakute ligitõmbavust nii kristlaste kui mitte kristlaste seas, usun, et palverännak on oluline ja praktiline viis Jumalaga kohtumiseks ja Temaga kooskäimiseks. Näen, et palverännak on ka sild, mis aitab nõ tavalisel inimesel kirikuga ja kirikueluga paremini tuttavaks saada. Ja viimselt on palverännakul koos teistega käimine hea võimalus kohtuda oma kaasinimesega ja iseendaga. Mida pikem on rännak, seda sügavam on kohtumine. Eriti meie tänases inforohkes ja väga killustunud ajas on palverännak hea võimalus astuda argisest välja, sakraalsuse piirile, kogeda loodu ja kaasinimese pühadust ja Jumala ligiolu.

¹Liina Raudvassar (2020) *Eestpalvekoguduste idee on kasvatada kristlikku osadust*. Eesti Kirik. 19.02.2020. <https://eestikirik.ee/eestpalvekoguduste-idee-on-kasvatada-kristlikku-osadust>. Vaadatud 26.11.2024

Peapiiskopkonna ja Põhja-Eesti piiskopkonna ühissinod

Sippie Gūth

Artikkel ilmus ajalehes „Eesti Kirik“, 20.11.2024

<https://eestikirik.ee/toimus-peapiiskopkonna-ja-pohja-ees-ti-piiskopkonna-uhissinod>

Usupuhaõhtupühäl, 31. oktoobril toimus Tallinna Toomkoolis ja piiskoplikus toomkirikus Tallinna peapiiskopkonna ja Põhja-Eesti piiskopkonna ühissinod, kus arutati kiriku olulisemate küsimuste üle, sh kiriku enesemõistmise ning kasvu ja noorsootööga seotud teemade üle.

Päeva avas piiskop Ove Sander tervituse ja avapalvusega. Ta rõõmustas kvantiteedi üle, kuna kohal oli nii palju asjaosalisi, kuid ei jätnud siiski rõhutamata kvaliteedi olulisust. Pikemalt ootamata tegi Ove Sander algust ka ettekandega „Piiskoplik teenimine: teoloogilisi ja praktilisi lähtekohti“.

Ta märkis, et piiskopliku teenimisega ei pea alustama päris tühjalt kohalt, kuid maksma ei pea ka enam samad tavad, mis kunagi. Tähtis on keskenduda rõhutamist eeldavatele vaatenurkadele.

Olgem sirgeselgselt luterlased!

Teise ettekandega „Otsime üheskoos kiriku identiteeti ja tegusust soodustavaid lahendusi“ jätkas professor Randar Tasmuth. Ta tõi välja kolm olulist arutluspunkti, millele tähelepanu pöörata: kiriku enesemõistmine, kiriku kasv ning töö noortega.

Tasmuth tõstas küsimuse: miks kogeme end kahaneva kirikuna kahaneva rahva seas? Ta pidas oluliseks täpsemalt läbi mõelda, mis on need põhjused ning millised on sellisel juhul kiriku vajadused ja võimalused. Ettekandest jäi kõlama eesmärk tugevdada koguduste elujõulisust või kasutades Uku Masingu loodud sõna – elusamust.

Teise ettekande raames oli kaasettekandja praost Tauno Toompuu, kes julgustas olema sirgeselgselt luterlased ning mitte kogu aeg võrdlema ennast teistega. Noorte- ja lastetöö teemale lähenes ta kriitikanoodiga, seades kahtluse alla, kas see on siiski võtmeküsimuseks kiriku arengu osas.

Praost Toompuu võttis sõna ka usundiõpetuse teemal, arutledes, kas see ei arenda noortes just argumenteeritust jääda kirikust kõrvale. Juttu oli ka kirikumuusikast, millest on ettekandja arvates tänapäeval kõrvale jäänud eksistentsiaalne valu. Ka itkemine kuulub vaimuliku elu juurde. Ettekandest jäi kõlama mõte, et kui ühiskonnas on veel kohta kirikule, siis see koht on luteri kirikule.

Rühmatööd ja noorte Taizé kohtumine

Kahele ettekandele järgnesid rühmatööd, kus seitsmes grupis arutati kirikule kõige olulisemate teemade üle. Teemadeks oli rahvakirikule mõte, kiriku kasv, kiriku sidusus – nii sisemine

Foto: Erik Peinar

kui välimine, kiriku sõnumi viimine ühiskonda, elujõu kasvatamine piiskopkondade, praostkondade ja koguduste koostööl ning koguduseliikmete arvu vähenemine.

Teemade üle arutleti gruppides pool tundi. Pärast lõunapausi esitleti olulisemaid mõtteid ka teistele. Piiskop Ove Sander kasutas pärast lõunat võimalust anda üle EELK tunnustused nendele, kes ei saanud tänuüritusel kohal olla.

Pärast rühmatööde kokkuvõtteid oli päevakavas eraldi sektsioon aasta lõpus Tallinnas toimuvale Taizé Euroopa noorte kohtumisele. Esmalt vaadati üheskoos vend **Matthew** videotervitust, mis oli tehtud spetsiaalselt sinodi jaoks. Vend Matthew tõi välja, kui oluline on pakkuda noortele turvalist ruumi ning võimalust saada kogemus osadusest praeguses keerulises maailmas.

Videotervituse järel võeti eraldi aeg, et selgeks õppida Taizé Euroopa noorte kohtumise eestikeelne tunnuslaul „Pühas paigas“. Selleks oli kohale tulnud tunnuslaulu helilooja **Pärt Uusberg**, et õpetada laul klaveri saatel mitmehäälselt selgeks.

Taizé sektsiooni lõpetuseks võttis sõna vend Luc koos ettevalmistava toimkonna liikme **Jaana-Maria Ungaga**, kes aitas tõlkida vend Luci mõtteid. Ta kutsus kirikuõpetajaid üles näitama, mida tähendab külalislahkus. Pakkudes saabuvatele noortele majutust, aitab see kasvatada ka nende usaldust.

Tema sõnul on eesootav kohtumine hea võimalus teha oikumeenilist koostööd.

Noored peaksid tundma end vajalikena

Kolmanda ettekande „Juhtorganite valimised kaasamise teenistuses“ autor peapiiskop **Urmas Viilma** jõudis sinodile samuti video vahendusel, kuna viibis parasjagu Jaapanis. Tema ettekande keskmeks olid noored. Viilma rõhutas, et noored peaksid end tundma koguduses vajalikena. Ta innustas noortetööd regulaarselt palvetesse võtma ning küsima ka noortelt endilt, mille eest nemad soovivad palvetada.

Viimaseks ettekandeks oli „Valimisteks valmistumine“, mille pidas praost **Jaak Aus**. Läbi räägiti kõikvõimalikud detailid, kuidas parimal viisil tulevase valimisi kogudustes läbi viia.

Enne veel, kui asuti üheskoos Tallinna piiskoplikku toomkirikusse usupuhastuspüha jumalateenistusele, toimusid ka praostkondade kiired koosolekud, kus arutluse all olid peamiselt eelarve küsimused.

Väga produktiivseks kujunenud ühissinodi lõpetuseks pani piiskop Ove Sander oma tänusõnadega kõigile südamele mõtte, et just osadus ja armastus on meie kiriku aardeks.

Hetki 2024. aastast

Hageri surnuaiapäihal, 30. juuni. Foto: Vello Kuusmaa

17. augustil toimus järjekordne Kohila Hoovide Päev. Hageri kogudusega osalesime selles projektis neljandat korda. Kui varasemalt oleme end kirikuaia kohvikuna esitlenud, siis sedapuhku oli Hageri kirikukohvik vastrenoveeritud kogudusemajas. Avatud oli ka koguduse raamatukogu

Fotod: Merle Beljäev

Fotod: Elari Lend

Lõikustänapühäl algas taas pühapäevakool. Pühapäevakooli õpetajatena jätkavad Louise Flensburg Lend ja Mikk Liblik ning uuest hooajast liitus Sarah Kopli Lend.

Külas oli Saare-Lääne piiskop Anti Toplaan. Fotod: Elari Lend

Pühapäevakooli tund kogudusemajas 27.10 Foto: Rael Jüriado

Foto: Elari Lend

Pärast jumalateenistust anti EELK tänukiri üle Hageri koguduse kirikuteenijale Lehte Vainoja'le ning tänati kauaaegset pühapäevakooli õpetajat ja lastetöö juhti Lia Kaljuste't, kes sellest sügisest ameti maha pani.

Hageri koguduse pasunakoos tähistas 3. novembril oma 77. aastapäeva. Foto: Erakogu

Lõikustänapühäl, 13. oktoobril tunnustati Tallinna piiskoplikus toomkirikus ustavaid kiriku kaastöölisi. Hageri kogudusest pälvisid EELK Teeneteristi tunnustusmärgi pasunakoori dirigent Joel Ots ja kauaaegne pühapäevakooli õpetaja Lia Kaljuste.

Joel Ots võtab vastu tunnustusmärgi. Foto: Erik Peinar

Agu ja Lia Kaljuste, peapiiskop Urmas Viilma. Foto: Erik Peinar

Jõulu eel

Albert Ots

Artikkel on pärit ligi 100 aastat tagasi tegutsenud EELK Harju-Jaani koguduse noorte laulukoori väljaandest „Helinaid igaviku teelt“ 1932. detsember (2.)

Kohates inimesi kuuleme räägitavat jõulude tulekust, eriti räägivad lapsed sellest. Kui jälgida nende rääkimisi, siis paistab, kui täidaks eriline rõõm neid. Tahaks selle rõõmu põhjust teada saada, ent mõtlen, on vara veel küsida. Uudishimust aetud, küsin siiski ja vastuseid saab mitmesuguseid.

Imelikud on need jõulud; pea iga inimene tunneb neist rõõmu, ka need, kes õieti ei teagi, mis jõuludes peitub. Kui jõule õieti vaatame, siis leiame, neis peitub palju. Nad toovad sarnase rõõmu, mida terves maailmas pole leida. Toovad ka valgust meie pimedale elule, on ka ühtlasi pühad täis elu... Apostel kirjutab: *Sest elu on ilmutatud...* Ka prohvet Jesaja kirjutab: *9p.1s. – nende üle, kes elasid surmavarju maal – neile on valgus paistnud.*

Inimesed elasid tuhandeid aastaid surmavarjumaal ilma eluta, ilma valguseta. Paljud ootasid Elu ja valgust, ent vajusid kalmukünka alla enne, kui tuli Elu. Milline rõõm täitis neid ootajaid, kes ühel ööl imelikus valguses kuulsid ingli laulu ja neid ilusaid sõnu, mis nõnda kõlasid: Sest teile on täna Taaveti linnas Önnistegija sündinud, kes on Issand Kristus. Rõõm oli suur, Elu oli ilmunud.

Ilus on neid hommikumaa sündmuse piiblist jälgida. Kuigi need olid kaugel minevikus, siiski tunduvad nad alati uued ja elustavad. Vaadates Petlemma sõimest ajani, mil pilv Teda omaste eest varjas, vajub süda tänutundes alla, teades, see on kõik meie pärast. Palju tänu võlgname armsale Taevaisale, kes on kinkinud meile jõuludega palju... Teiselt poolt täidab südant kurb tunne, vaadates paljudele inimestele, kes ei tunne Elu, kuigi ta on ilmutatud. Nemad tahaksid rõõmsad olla, aga see pole võimalik, neid valdab üks salakartus, see on hirm

surma ees. Teisiti ei võigi see olla; kui inimene ei ole leidnud Elu, siis kardab ta surma. Kui surma lähemalt jälgime, siis leiame, ka temal on üks osa majesteetlikust võimust. Inimene võib mõnegi asja eest põgeneda, surma eest on aga see võimatu. Üks öö ehk päev meie elus on saatuslik, mil ta ette peame astuma, mis tunneb siis see süda, kes ei ole leidnud Elu...

Nägin kord ühte vanainimest, kes lamas haigevoodil, surm näis mööda pääsemata olevat, hirmunud häälel ütles ta: "Ma ei tahaks surra". Mis takistas teda, kas varandus? Ei, seda tal ei olnud, raske ehk oli armsatest lastest lahkuda? – neid tal ka ei olnud. Ainuke poeg puhkas teadmata kus, võib olla võõramaa mullas. Põhjuseks oli see, ta ei tundnud Elu. Aastaid, isegi kümneid, oli ta jõuluevangeeliumi kuulnud. Kuulis, kui räägiti rõõmust, valgusest, elust – ta ei võtnud seda vastu. Võib olla ootas paremaid aegu, aga need jäid tulemata. Tahtmatult vajus ta pimedasse, süngesse surmaöösse.

Kui hirmus mõelda sellele. Surm on hirmude kuningas, üksainus meeletuletus sellest tundub tuhandeile vastumeel-sena. Tuntud Prantsuse kirjanik Zola, kes on esinenud ägeda kiriku vastasena, on lausunud surmast: „Surm on aina meie mõtete tagapõhjal ja tihti, väga tihti öödel, kui vaatan oma naist, kes samuti ei maga, tunnen, et temagi mõtleb seda. Nii magame valvel, kõnelemata sellest, mida mõlemad mõtleme. On öid, millal hüppan voodist ja jään silmapilguks seisma ahastusest vallatud.“ Nõnda on nendega, kes põlgavad elu.

Rõõm on neid vaadata, kes leidnud Elu, nemad on elus rõõmsad, surma minnes ka rõõmsad, keegi ei või seda neilt riisuda. Aastaid tagasi viibisin kord majas, kus noormees lamas haigevoodil. Ta palgesse vaadates leidsin, kaua ei lama

ta, varsti vajub igavikku. Tema naine, poeg ja ema istusid voodi lähedal murest rõhutult, ent ta ise oli õnnelik. Võib olla mõtleme, ta ehk ei armastanud oma naist; ta armastas siiski, isegi palavalt. Teadis ka seda, mis tähendab ühe lapse elu, kel puudub isa. Kõik need ei suutnud teda kurvastada. Temaga juteldes kuulsin, ta oli leidnud elu Jeesuses, see tegi teda rõõmsaks, ka julgeks igavikku minnes. Üks asi kurvastas teda siiski, ta armas naine ei tundud Elu. Isegi tunnistas ta: Kuigi näen oma meest surmaga võitlemas, siiski ühtegi pisarat ei lange mu kivistunud südamest palgele.

Möödusid mõned päevad. Mu tee viis jälle mind selle maa-kese poole. Sisse astudes avanes teine pilt, kui mõtlesin. Naine istus mehe voodi juures nuttes palavaid pisaraid. Ühelt poolt kurbust tundes, et peab lahkuma nii ruttu armsast mehest, teiselt poolt rõõmu tundes, et oli leidnud Jeesuse. Tröösti-valt rääkis lahkunu omastele: Küll Jumal muretseb teie eest. Vaikselt naerarades lahkus see noormees valude maalt, ruttas sinna, kus näha saab oma armast Jeesust. Kõike seda vaadates mõtlesin ma: Jeesus, küll Sa tood inimestele palju; surmajõe vahutavaile laineile vastu minnes võib ka inimene rõõmus olla, teades, üks käsi on olemas, kes sealt läbi kannab.

Ka meie, kui tahame rõõmsaid jõulupühi pidada ja alati rõõmsad olla, siis peame sõimele hästi lähenema, vaimus Petlemmas kummardama. Kui seda teeme, - mida maitsta saame, ei suuda rääkida ega kirjeldada. Kuid see on ainult eelmaitse. Mida pärast tunneme ja maitseme, kui sinna oleme jõudnud, kus Jeesust näeme, see on palju rohkem... Niiisugu-seid pühi soovin ma endale ja oma kaasvõitlejaile, kus Jeesus saaks meid täita rõõmuga ja uuendatud eluga...

Albert Ots, sündis 17.10.1902 Ihasalus rannaküla kaluriperes.

Tal oli hea lauluhääl ja aastaid laulis ta EELK Harju-Jaani koguduse kooris.

Abielludes asus ta elama Nabalasse, toimides palju aastaid Nabala Vennas-tekoguduse vanema vennana-jutlustaja, hiljem EELK Tuhala koguduse jutlustajana.

Hageri palvemaja aastapäevadel oli ta alati oma tervitussõnaga kohal, kui see võimalik oli. Alberti lapsed, lapselapsed ja lapselapselapsedki on aktiivselt tegutsenud ja tegutsemas praegugi Hageri koguduses.

Albert Ots lahkus igavikku 03.03.1984 ja on maetud Hageri kalmistule.

Kauaoodatud vaimulik laulupidu toimus Viljandis

Sigrid Pöld

Mõni aasta on eriline. Laulupidu tuleb ja siis veel teine ja nii tundubki, et mingeid muid laule ei jõua õppida ega laulda – kogu aeg laulupidude repertuaar. Kui on tegemist vaimuliku laulupeoga, siis selle repertuaar on kirikukoorile tõeline õnnistus! Mis nii viga! Koorijuht ei pea kogu aeg mõtlema, kust leida uut repertuaari. See lihtsalt „tuleb meie koori juurde“ läbi laulupeo laulikute. Oleme väga tänulikud, et kauaoodatud vaimulik laulupidu käesoleval aastal lõpuks toimus. Algselt pidi pidu toimuma 2020. aastal, ent lükkus erinevatel põhjustel aastasse 2024, toimumiskohaks ikka Viljandi, nagu planeeritud. Noodid valmisid aga juba 2019. aastal, mil alustasime laulude õppimisega.

Laulud olid selleks suveks osaliselt juba pähe kulunud ja nii sõitsimegi juuni lõpus Viljandisse. Reedene proovipäev oli suur väljakutse! Ei, mitte laulude pärast! Ilm oli liigagi ilus. Päike paistis ja kuumakraade oli üle 30. Pääaegu terve päev oli vaja veeta laulukaare all ja rõõm on tõdeda, et kammerkoor Lambertuse lauljad said sellega kenasti hakkama. Sama kehtib ka pasunakoori liikmete kohta. Paljud laulud vajasisid vaid korra läbi laulmist, kuid mõne suurema teosega, kus olid mitmed osapooled, nt koor ja sümfooniaorkester, oli vaja pisut rohkem tööd teha. Ükskõik kui palju on koor partiisid harjutanud, oluline on kokkumäng ehk kokkukõla.

[Viljandi laululava on projekteeritud väga nutikalt – mitte kordagi ei paistnud päike lauljatele näkku. Toim.]

Reedene tihe päev sai „üle elatud“ ja kätte jõudis laupäev.

Sel päeval toimus esmalt terve programmi läbimäng ja siis juba jooksime rongkäiku. Iga kollektiiv teadis tänavanurka, kus ta pidi kogunema, et alustada marssimist. Oli väga uhke tunne läbida Viljandi peatänavat ja jõuda lauluväljakule, kus laulupeo üldjuhid saabusid tervitasid. Oli tõeliselt ilus, kui Lambertuse lauljad ja pasunakoormängijad laskusid mäest alla lava ette. Oma lauljate nägemine rõõmustab alati, aga seekordne oli eriline ka seetõttu, et meie koorist osales rekordarv lauljaid laulupeol! See tähendab, et ka vaimulik laulupidu on igale lauljale oluline.

Tagantjärele võib öelda, et kogu laulupeo korraldus oli võimas! Kõik toimus. Igauks teadis, kuhu peab minema ja kus olema. Kuulajaid oli tulnud palju. Ilm oli südasuviselt soe ja päikseline, ei mäletagi, millal viimati sai nii ilusa ilmaga lauldud. Kontserdi kava oli mõõdukalt keeruline, mis arendas lauljaid ning oli meeletult ilus! Kui tuua välja mõni eriti eredalt meelde jäänud laul, siis näiteks Evelin Kõrvitsa „Iga inimese sees on igavik“, mille solistina astus üles meie koori laulja Lauri Lend. Samas oli neid laule veel ja veel, mis jäid hinge kõlama. Eraldi nimetaksin veel pasunakoorige lugu koos torupilliga! Tegemist oli ajaloolise hetkega. Torupill ei ole pill, mida kirikus armastatakse ning ega pole ka lugusid, mis sobiksid vaimulikul üritusel mängimiseks selle pilliga. Seekord aga oli spetsiaalselt tellitud heliloojalt lugu, mis sobiks laulupeol koos pasunakoorige esitada. See oli tõeliselt võimas!

Lambertus Viljandis vaimulikul laulupeol rongkäigu ootel. Foto: Sigrid Pöld

Tulemas on koguduse nõukogu ja juhatuse valimised

Hageri koguduses toimuvad korralised koguduse nõukogu ja juhatuse valimised 09.02.-16.02.2025.

Meie koguduses on plaan pidada nn. pikad valimised, pühapäevast pühapäevani. See võimaldab ka nendel, kes 16. veebruaril, kui toimub koguduse täiskogu koosolek nõukogu valimisteks, tulla ei saa, oma hääle anda. Oma valik on võimalik teha, kas 9. veebruaril kohe pärast jumalateenistust ja valimiste väljakuulutamist või nädala jooksul kogudusemajas, suletud ja pitseeritud valimiste kasti.

Koguduse nõukokku valitakse 20 liiget, lisaks asendusliikmed. Uue nõukogu suurus on alati lahkuva nõukogu määrata. Küllalt suur nõukogu liikmete arv on põhjendatud sellega, et nii saame kaasata rohkem aktiivseid inimesi, kes on koguduse heast käekäigust huvitatud.

Kiriku seadustiku kohaselt saavad valida kõik koguduse liikmed, kes on valimistele eelneval aastal või ka valimiste aastal, enne valimisi, teinud oma liikmeannetuse ja käinud vähemalt ühe korra armulaual. Sellist valijatekogu nimetatakse koguduse täiskoguks.

Igal valijal on maksimaalselt viis häält. Iga kandidaadile saab valija anda siiski ainult ühe hääle. See tähendab seda, et valija ei ole kohustatud kõiki oma hääli ära kasutama, kui ta ei leia enda jaoks sobivaid kandidaate või soovib oma kasutatud hääli niiviisi võimendada.

Olemasolev koguduse juhatus koostab esialgse kandidaatide nimekirja. Keegi peab seda ju tegema. Tuleb saada kandideerijate nõusolek jms. See nimekiri peaks olema valmis hiljemalt kaks nädalat enne valimisi. Seega, palun kõiki, kes on huvitatud kaasa töötama koguduse juhtimisstruktuurides, endast minule või juhatusele teada anda, et saaksime teid nimekirja kanda. Samas on võimalik 10 koguduseliikme allkirjaga üles seada veel täiendavalt kandidaate, kes ei ole seni nimekirjas esindatud. Kedagi ei ole soov kõrvalde jätta. Oluline on soov koguduse elus kaasa lüüa.

Tulge valima!

õp. Jüri Vallsalu

Kogudusele saab nüüd annetada ka nutikalt

Paljud inimesed ei ole harjunud tänapäeval enam sularahaga arveldama. Tihtilugu ei ole üldse sularaha kaasas. Kui kirikus jumalateenistusel toimub korjandus, siis nii mõnigi on tundnud end seetõttu ebamugavalt. Annetaks meeleldi, aga ei saa. Nüüd saab kogudusele annetada ka nutikalt. Annetusi võib teha mobiilse annetuskeskkonna abil, kasutades selleks kirikus nähtaval kohal olevat QR-koodi. Pakutav annetuskeskkond võimaldab annetada nii anonüümselt kui enda nime ja isikukoodi nähtaval hoides. Inimesed, kes soovivad annetusi deklareerida, et järgmisel aastal saada maksuameti kaudu tulumaksu osa tagasi, peavad kasutama viimast varianti.

Liikmeannetused ja muud nimelised annetused on seetõttu targem teha ikka pangalaekandega.

Annetuskeskkonna kasutamise eelduseks on nutitelefoni olemasolu, milles on QR-koodi lugeja. Tavaliselt see on kõigis uuemates telefonides ja avaneb automaatselt „fotoaparaati” kasutades. Keskkonnas saab valida kas etteantud annetuse suuruste vahel või sisestada ise summa, mida tahaks annetada.

Loodetavasti pakub uus kaasaegne annetuskeskkond palju rõõmu!

Jüri Vallsalu

usaldus • lootus • palveosadus

TAIZÉ x
tallinn

28.12.2024 — 01.01.2025

Euroopa noorte aastavahetuse kokkutulek

USALDUSE PALVERÄNNAK

QR code, social media icons (Facebook, Instagram, X), taizetallinn taizetallinn.ee

Koguduse teise poolaasta kroonika 2024

07.07 Jumalateenistus. Tromboonil mängis Ervin Aigro, orelil Mai Mänd

14.07 Jumalateenistus

21.07 Jumalateenistus

28.07 Jumalateenistus

04.08 Jumalateenistuse pidas õpetaja Erkki Juhandi

11.08 Jumalateenistuse pidas õpetaja Erkki Juhandi

15.08 Tallinna Kammerorkestri kontsert, dirigent Tõnu Kaljuste

17.08 Hageri kiriku kohvik vastrenoveeritud kogudusemajas Kohila valla hoovikohvikute raames

18.08 Kolmanda pühapäeva kuulutustund. Jumalateenistuse pidas õpetaja Erkki Juhandi

25.08 Jumalateenistuse pidas õpetaja Erkki Juhandi

01.09 Jumalateenistus

08.09 Jumalateenistus. Hageri kiriku 132. aastapäev.

Kontsert-rännak läbi aja akordionide saatel "Ma Sulle kirjutan". Esinevad Kortsutaltsutajad

14.09 Palvemaja aastapäeva eelõhtu. Kl 18 vennastekoguduse tund palvemajas

15.09 Palvemaja 206. aastapäev.

Kl 10.00 Piiblitund palvemajas. Piiblitunni pidas Tallinna toomkoguduse abiõpetaja Joel Siim

Kl 12.00 Jumalateenistus kirikus. Jutlustas õp Joel Siim. Muusikalises osas mängisid R. Tobiase muusikat Mati Tibar klarnetil, Ervin Aigro tromboonil ja Mai Mänd orelil

Kl 15.00 Aastapäeva koosolek palvemajas, sõnavõttud, tervitused. Laulis kammerkoor Lambertus, mängis koguduse pasunakoor

22.09 Jumalateenistuse pidas õpetaja Erkki Juhandi

29.09 Jumalateenistus

06.10 Jumalateenistuse pidas õpetaja Erkki Juhandi.

Hageri koguduserahva külaskäik eestpalvekogudusse Järva-Madisel. Jutlustas õp Jüri Vallsalu, mängis pasunakoor ja laulis kammerkoor Lambertus

13.10 Lõikustänapüha jumalateenistus. Pühapäevakooli algus. Külas Saare-Lääne piiskop Anti Toplaan. Leksioone lugesid Louise Flensburg Lend ja Lukas Flensburg. Musitseerisid Paul Lilleoja, Andreas Flensburg Lend ja Elari Lend.

Kl 17.00 Tallinna piiskoplikus toomkirikus tänujumalateenistus, kus anti üle suuremad kiriklikud tunnustused. Hageri kogudusest pälvisid EELK Teeneteristi tunnustusmärgi Lia Kaljuste ja Joel Ots

20.10 Kolmanda pühapäeva kuulutustund. Jumalateenistus

Kammerkoor Lambertus Tallinna Allika baptistikoguduses laulmas, tähistades 31. aastapäeva

27.10 Jumalateenistus

02.11 Hingedepäeva orelimuusikaga hardushetk. Organist Kadri Toomoja

03.11 Piiblitund. Jumalateenistus. Mängis koguduse pasunakoor, tähistades oma 77. aastapäeva

10.11 Isadepäev. Jumalateenistus. Leksioone lugesid Ruben Lend ja Jakob Aaron Lend. Musitseerisid Paul ja Joel Lilleoja kitarril

17.11 Kolmanda pühapäeva kuulutustund. Jumalateenistus. Orelimuusika, organist Mai Mänd

24.11 Igavikupühapäeva jumalateenistus. Tromboonil mängis Ervin Aigro

01.12 Piiblitund. Esimese advendi jumalateenistus. Orelimuusikat mängisid Kohila Kunstide Kooli orelipilased

07.12 Kammerkoor Lambertus Kadrioru pargi jõululaadal laulmas

08.12 Teise advendi jumalateenistus. Mängis Mati Tibar klarnetil

15.12 Kolmanda advendi jumalateenistus. Orelimuusikat mängis Anni Nurmsalu

Kl 16 Koguduse jõulupuu kogudusemajas

Kl 19 Saue Segakoori ja Saue Poistekoori jõulukontsert kirikus

21.12 Kl 19 kontsert "Jõuluootus" Hageri kirikus. Maria Listra (sopran), Piia Paemurru (klaver). Kl 16 jõulukontsert Järvakandi kultuurihallis - kammerkoor Lambertus ja kammerkoor Credo

22.12 Neljanda advendi jumalateenistus. Kammerkoor Lambertus laulmas koos kammerkoor Credoga Oleviste kirikus

24.12 16.00 Jõuluõhtu jumalateenistus. Mängib koguduse pasunakoor. Laulab kammerkoor Lambertus

18.00 Jõuluõhtu jumalateenistus. Mängib Ervin Aigro tromboonil, orelil saadab Mai Mänd

25.12 Esimese jõulupüha perejumalateenistus. Muusikalises osas Marta Pöld kaaslastega

29.12 Jumalateenistus

31.12 Vana-aasta jumalateenistus

Märkus: Kui pole märgitud teisiti ja oli nn. tavaline pühapäev, siis toimus alati jumalateenistus ja jutlustas õpetaja Jüri Vallsalu. Orelil organist Mai Mänd.

TEATED

EELK Kirikukogu otsusega on soovitatav igaaastane LIIKMEANNETUS 1% INIMESE SISSETULEKUST NÄIDIS:

Kuu sissetulek:	Liikmeannetus aastas:
500.-	60.-
800.-	96.-
1000.-	120.-
1500.-	180.-
2000.-	240.-
3000.-	360€

* Igaaastane liikmeannetus on koguduse liikme kohustus oma koguduse ees.

* Liikmeannetust on võimalik tasuda ka osade kaupa

* Liikmeannetust on võimalik tasuda sularahas koguduse kantseleis või pangauülekandega koguduse pangaarvele.

Sularahaga tasumise puhul saab inimene sellekohase kviitungi.

* Koguduse pangaarved: EELK Hageri kogudus

EE311010802003930006 SEB

EE892200221013200537 SWEDBANK

EE987700771011007512 LHV

* Pangas on võimalik teha vastav leping, et pank ise kannab liikmeannetuse kokkulepitud sagedusega kogudusele üle.

* Ülekandele tuleb märkida, kelle eest ja mis perioodi eest liikmeannetus tehakse.

* Kõik annetused kogudusele on maksuvabad.

* Maksuamet kannab tulumaksu osa järgmisel aastal kontole tagasi

* Kogudus deklareerib tehtud annetused isikukoodi alusel

Koguduse juhatus tänab kõiki, kes on oma annetusega kogudust toetanud.

LEERIKURSUSED

Kevadine leerikursus algab laupäeval, 15. märtsil 2025.

Leeritunnid on laupäeviti kell 10-12.

Leeripäev toimub kirikus nelipühäl, 8. juunil 2025, algusega kell 12.00.

Andke oma soovist osaleda leerikursustel teada õpetajale tel 56453660 või e-postiga hageri@eelk.ee

Jumalateenistused Hageris
pühapäeviti algusega kell 12.00

*

Iga kuu kolmandal pühapäeval 10.30 **kuulutuse tund** kirikus

*

Pühapäevakoolitunnid toimuvad Hageris alates Lõikustänupühast Emadepäevani iga kuu teisel ja neljandal pühapäeval algusega kell 12.00. kogudusemajas.
Info Louise Flensburg Lend tel: 59015577
Mikk Liblik tel: 53450486

Jumalateenistuse ajal saavad lapsed olla kiriku läänetiiva rõdualuses lastetoas

*

Koguduse kammerkoor "Lambertus"

Sigrid Pöld tel: 5214339

Merle Liblik tel: 5545727

Koguduse puhkpilliorkester

Joel Ots tel: 56622896

Muusikakollektiividesse oodatakse rõõmsalt kaasa lööma!

RAAMATUKOGU

Raamatukogu on avatud iga kuu 2. ja 4. pühapäeval enne jumalateenistust kell 11:30-12:00.

Suveperioodil on raamatukogu suletud (juuni-september). Täpsem info: <https://hagri.blogspot.com>

Infolehe "Hageri Kirik" koostajad ootavad ettepanekuid ja kaastööd järgmise lehenumbri valmistamiseks.

Samas tänavad kõiki, kes käesoleva numbriga valmistamiseks kaasa aitavad.

Lehe koostasid: Aivi Sepp (hagerikirik.leht@gmail.com) ja Juhan Pöld (juhan.pold@gmail.com)

Küljendus ja kujundus: Aivar Kaseste. Trükkikoda: **KATARIINA** PRINT

EELK Hageri Lambertuse kogudus

Registr. nr: 80209464

A/a EE311010802003930006 SEB

EE892200221013200537 SWE

EE987700771011007512 LHV

<https://hageri.eelk.ee>, hageri@eelk.ee

Koguduse kantselei:

Hageri kirikla,

Raplamaa 79701

Tel. 4836121 ja 56453660 (õpetaja)